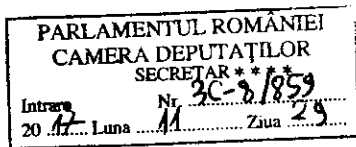

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 11630, 11789, 11791, 11788, 11787, 11786,
11785, 11784, 11783, 11746, 11745, 11744,
11743, 11742, 11741, 11740, 11739, 11738,
11737, 11640 /23.11.2017

Către: **Domnul Cristian BUICAN**
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: **Răspunsuri la întrebări formulate de deputați**

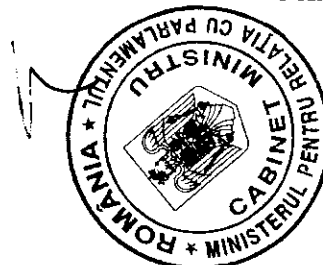
Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

pentru **Viorel ILIE**, Ministrul pentru Relația cu Parlamentul, semnează

Ștefania BÎRLIBESCU, Secretar de Stat

Către: Domnul Marius - Sorin BOTA

Deputat

Parlamentul României - Camera Deputaților

Ref: întrebarea înregistrată la Camera Deputaților sub nr. 2.005A din 30.10.2017, cu obiectul „Fideiusiunea în noul Cod civil”

Stimate Doamnă Deputat,

Răspunzând întrebării sus-menționate, prin care solicitați ministrului justiției *informații în legătură cu efectele fideiusiunii în raporturile dintre creditor, debitorul principal și fideiutor, cu privire specială asupra situației fideiutorilor acelor debitori aflați în procedură de reorganizare*, vă comunicăm următoarele:

I. Potrivit art. 2280 Cod civil, „fideiusiunea¹ este contractul prin care o parte, fideiutorul, se obligă față de cealaltă parte, care are într-un alt raport obligațional calitatea de creditor, să execute, cu titlu gratuit sau în schimbul unei remunerații, obligația debitorului dacă acesta din urmă nu o execută”.

Reglementând într-o manieră similară art. 1662 - art. 1665 din Codul civil de la 1864 efectele fideiusiunii între creditor și fideiutor, dispozițiile art. 2293 - art. 2294 Cod civil stabilesc că fideiutorul nu este ținut să îndeplinească obligația debitorului *decât dacă acesta nu o execută*, și că, dacă este chemat în judecată de către creditor, poate să-i opună acestuia *beneficiul de discuțiune, solicitându-i să urmărească mai întâi bunurile debitorului*.

Pentru a se putea prevala de beneficiul de discuțiune fideiutorul *trebuie să-l invoce mai înainte de judecarea fondului procesului²*; de asemenea, el trebuie să indice creditorului care sunt *bunurile urmăribile* ale debitorului principal și să-i avanseze *sumele necesare urmăririi* (art. 2295 Cod civil).

În ce privește efectele fideiusiunii între debitor și fideiutor, potrivit art. 2305 Cod civil fideiutorul care a plătit datoria *este de drept subrogat* în toate drepturile pe care creditorul le avea împotriva debitorului³; mai mult, conform art. 2312 Cod civil, fideiutorul care s-a obligat cu acordul debitorului *are drept de regres anticipat* (chiar înainte de a plăti) atunci când este urmărit în justiție pentru plată, când debitorul este insolubil ori când s-a obligat a-l libera de garanție într-un anumit termen care a expirat.

II. Privitor la *situația fideiutorilor acelor debitori aflați în procedură de reorganizare* menționăm că acceptarea de către un creditor a planului de reorganizare nu produce

¹ Ca natură juridică, fideiusiunea este o *garanție personală* (art. 2279 Cod civil).

² În literatura de specialitate (*Gabriela Răducan în M. Afrăsinei, M. - L. Belu - Magdo, ș.a., Noul Cod civil. Comentarii, doctrină, jurisprudență, Volumul III (Art. 1650 - 2664), Ed. Hamangiu, București, 2012, p. 693*) s-a arătat că acest moment coincide cu *închiderea dezbaterilor asupra fondului în fața primei instanțe*.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

efecte în privința drepturilor acestuia decurgând din contractul de fidejusiune; astfel, conform art. 140 alin. (4) din Legea nr. 85/2014³, „creditorii conservă acțiunile lor pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fideiusorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului”⁴.

În același sens sunt și dispozițiile art. 75 alin. (2) lit. b) din Lege, potrivit cu care *acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți nu sunt suspendate de drept ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței, ci continuă să fie soluționate.*

În fine, precizăm că potrivit tezei întâi a art. 109 alin. (2) din Lege, fideiusorul îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită (având drept de regres) *va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului, iar în acest fel va avea posibilitatea de participa la distribuirea sumelor de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar și de a obține satisfacerea creanței sale.*

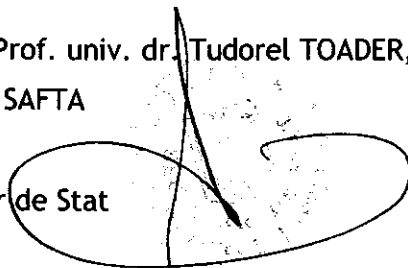
III. Concluzionând în considerarea celor menționate la pct. I și II, precizăm că, *de lege lata*, creditorii unui debitor aflat în procedură de insolvență și în privința căruia s-a aprobat un plan de reorganizare *pot acționa în paralel pentru a obține executarea obligației de la fideiusorii acelui debitor*, chiar și după aprobarea planului; de asemenea, fiind chemați în judecată de către creditor, fideiusorii îi pot opune acestuia beneficiul de discuțiune (în condițiile arătate la pct. I), iar în cazul în care plătesc creditorului, au dreptul de fi înscrși în tabelul de creanțe cu suma plătită, putând astfel să participe la distribuirea sumelor la finalul procedurii de insolvență.

Întrucât situația referită în întrebare este în prezent reglementată, apreciem că *nu se impune o intervenție legislativă în această materie.*

Cu deosebită considerație,

pentru Prof. univ. dr. Tudorel TOADER, Ministrul Justiției, semnează
Marieta SAFTA

Secretar de Stat

³ privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25.06.2014, cu modificările și completările ulterioare

⁴ Cu privire la această dispoziție legală, în literatura de specialitate [Alexandru Rățoi - Pârvu în Gh. Piperea (Coord.), Codul insolvenței. Note. Corelații. Explicații, Ed. C.H. Beck, București, 2017, p. 594] s-a arătat că „deși creanța în sine se modifică urmare a confirmării planului, garanția aferentă creanței nu se stinge și nici nu se modifică prin plan, ci numai prin acordul - expres, prealabil și dat în aceeași formă în care este făcută convenția de garanție - al creditorului”, și că „art. 140 alin. (4) de lege derogă de la principiul *accessorium sequitur principale*, întrucât permite supraviețuirea unei obligații de garanție în limitele sale inițiale, chiar și în caz de stingere sau reducere a cuantumului obligațiilor principale”.